

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ กันยายน ๒๔๘๖



พระราชกฤษฎีกา

กำหนดป่าประดู่—วังตะเคียน ในท้องที่ตำบลย่านรี
อำเภอภมรินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี
ให้เป็นป่าสงวน พ.ศ. ๒๔๘๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ กันยายน ๒๔๘๖

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดป่าประดู่—วังตะเคียน ใน
ท้องที่ตำบลย่านวี อำเภอกบินทรบุรี จังหวัดปรางจินบุรี ให้
เป็นป่าสงวน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๔๘๕ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง
และสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๓ จึงทรงพระกรุณาโปรด
เกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
กำหนดป่าประดู่—วังตะเคียน ในท้องที่ตำบลย่านวี อำเภอก
บินทรบุรี จังหวัดปรางจินบุรี ให้เป็นป่าสงวน พ.ศ. ๒๔๘๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด
สามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ป่าประดู่—วังตะเคียน ในท้องที่ตำบล
ย่านวี อำเภอกบินทรบุรี จังหวัดปรางจินบุรี ภายในแนวเขต
ตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นป่าสงวน

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ กันยายน ๒๔๙๖

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

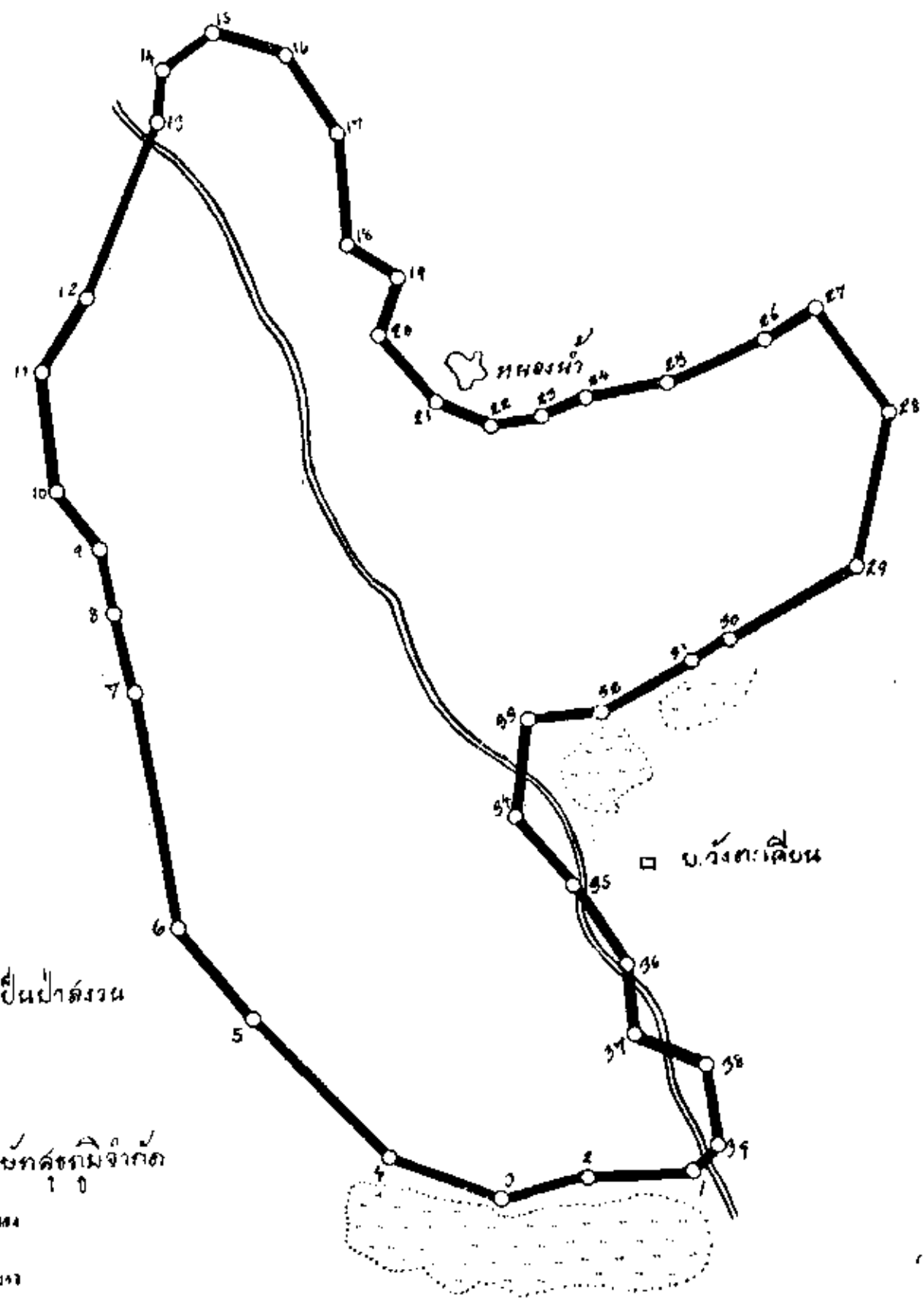
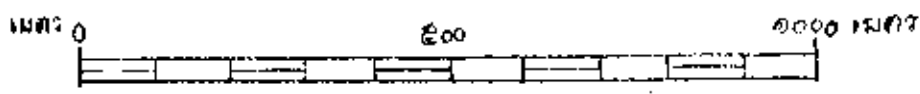
จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ
เนื่องจากที่ดินแห่งชาติมีไม่มากเป็นปริมาณมาก เช่น ไม่เพียงพอ
มีสภาพเหมาะสมที่จะสงวนไว้เพื่อให้ราษฎรได้มีไม้ ไร่ตัดออกไป อัน
จะให้ประโยชน์มากยิ่งขึ้นที่จะแผ้วถางลงทำเป็นที่เพาะปลูกหรือเพื่อ
กิจการอย่างอื่นต่อหน่วยเนื้อที่ และการใช้ประโยชน์จากป่าของราษฎร
ส่วนมากมิได้เป็นไปตามหลักเศรษฐกิจ เช่น เข้ากันสร้าง แผ้วถาง
เผาป่าที่อุดมไปด้วยพันธุ์ไม้มีค่า โดยไม่คำนึงถึงผลได้เสียที่จะบังเกิด
แก่ส่วนรวม เป็นเหตุให้ป่าที่มีค่าถูกทำลายหมดสิ้นโดยเสียหายเกิน
ควร จึงสมควรที่จะจัดการสงวนที่ป่าแห่งชาติเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ
และประชาชน.

แผนที่

แสดงเขตป่าท้ายพระราชกฤษฎีกา
กำหนดป่าประดู่ ป่าวังตะเคียน
ในท้องที่ตำบลบ้านศรี อำเภออินทพรบุรี จังหวัดราชบุรี
ให้เป็นป่าสงวน พ.ศ. ๒๔๘๒
มาตรา ๑๖ ๑ : ๑๐,๐๐๐



- เครื่องหมาย**
- เขตที่กำหนดเป็นป่าสงวน
 - หมู่บ้าน
 - ฝาย
 - ทางรถไฟ

นาย...
นาย...
นาย...